

MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE.

Csütörtök

103. szám.

Pest, július 13. 1848.

Nem kell táblabíró politika.

Előfizethetni csak a kiadónál országúton Kunewalder házában, vidéken a k. postahivatalnál.

Előfizetési ár:

Julius elejétől kezdve fél évre Budapesten házhozhordással 5 ft. Vidékre postán borítékban 6 ft.

Évnegyedre Budapesten 2 ft. 30 kr. vidékre postán 3 ft. 30 kr.

Egy hónapos elő fizetést csak helyben, s a hónap első napjától számítva 1 forintjával fogadunk el.

Hirdetésektől egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyéért 3 kr. peng. p. fizettetik.

Pest július 13.

A felső ház nem tartogat üléseket. Nem szabad szegényeknek. A ministerium addig míg pénzt és katonát nem szavaztat magának, míg jó rendin nincs szénája, addig politikájától egy kukkot sem akar kimondani, és nem enged azoktól mondatni, kik tőle függenek.

Szegény jó fő rendek, hogy megesik az embernek szive rajtok, be le járta nekik, be kikoptak a világból mint a forgács a hóból.

Hát még a vén Majláth! — Jaj de hogy lennének mi a felső tábla elnökei, ha még egyszerűen székelyi-majláthok lennének is mint a mennyire nem vagyunk.

Magunk sokszor órákat elgondolkozunk, hogy minő arccsal mert Majlát gazduram oda abba a bársonyos tronusba bele ülni.

Ollyan nagy ur volt ő kelme. Egykor ő Szemerét ollybá tekinté mint egy amollyan Miskolczról került vad jurátust.

És most ez a miskolczí fia ugy tánczoltatja őt vén napjaira, mint miképen jó kedve hozza magával.

Isten látja lelkünket mi csak egyszerű proletárius nép vagyunk, de az még sem férne arczunkra, hogy ha egykor a bukott, s a hazát szolgálásban tartó kormányának olly fő-fő oszlopa istápjá, és zsoldosa lettünk volna, hogy most az új rendszerbe a főhelyre a felső ház elnöki karzékba oda toljuk odiosus emlékekre vezető arczunkat.

Székhelyi Majlát György! a táblabírák ki-

rálja, és köztük hatalmasb méltóság mint a czigány előtt a szolgabíró, és most ő nagy méltósága egy vármegye tisztből lett belügy minister alatt subalternuskodik.

Be lecsépelyezte az a jóféle marcziusi eső az országbírói auctoritást, mennyire földig aláta e kevély méltóságokat a föld ezen haszontalan terheit. —

Bukni nem szégyen. — Ott van például Luka Sándor, Tisza Lajos, Desőfi Emil, mindnyájan promunciólt pecsovicsok. Pártjuk megbukott, s ők visszavonultak. És e visszavonulásban. rólunk a politikai színezet lehullott. Ők most egyszerű polgárok. Luka Sándort az országgyűlés megnyitása napján a közkarzaton, a hova jegy nélkül bemehetni, ott láttuk.

És az illy visszavonulás, a politicalai vétkek miatt a legkielégítőbb poenitentia. Hiszen még Palignac is, milly sokáig békében élt a francia nép között.

Hanem azok vannak megakéva kik a nemzet szemé láttára köpenyt fordítanak. Eddig a fekete posztó oldalát viselték, ma megfordítják s a fehér bélést mutatják kifelé. . .

Szemere ollykor midőn unalmában szivarra gyujt, megemlékezve a nem rég mult időkre képzelem mint simogatja kedves hasacsakját (mellyre már van fogadás, hogy még ez ülés alatt a Deakét nagyságban eléri) és tetszelegve gondolatja mint csipte meg orránál fogva a nagy Majlátot, kiről logikus korában azt hitte, hogy azon embernek magának egyedül több tudománya van mint a hét görög bölcsnek, hogy ezen nagy férfiu most ugy tánczol mint ő fujja neki.

Szegény, szegény Majlát, mi nem éri még e világon az embert, gondolta volna ő est egykor, midőn még Gyuri, Gyurika, vagy plané Zsorzsinnak hívták őt kedves rokonai.

Hanem jó kézbe akadt ő nagy méltósága. Ha más ember volna a belügyminister adnánk neki egy pár jóra való tanácsot hogy lehessen az illyen, ifjak közé bujkáló shlendrianokkal illő módon bálni.

Hanem nem szükséges Szemerét tanítani. Majd fogja ő tudni. És el is kezdette vele, mert a felső házi elnökség ugy sem más, mint valami marionet kasperl; igazi paprika-Jancsi, kivel a publicum előtt comediákat üznek.

Hanem meg is látszik Majlátón a nagy strapacchio. Orra egészen lekonyult. Az a Szemere midőn őt orránál fogva jobbra balra ránczigálja igen magyar miskásan bának vele.

Mondjon le ön gyöngyöm Majlát. Már eddig is rosszul succedált az elnökség — vagy azt

várja, hogy saját nagy méltóságu ajkaival keljen kimondania, hogy a főrendek táblája el van törölve.

Kérges Benedek.

Hetvenezer flinta!

Tehát az a desperatus német, azalatt, hogy mi azt gondoltuk, hogy csak szuszog ott magában, arra gondol, hogy minket megháborozzon.

A német azt gondolta magában, hogy mégis csak jobb volt neki, midőn Magyarországból ugy jött a sok pénz, mint a polyva, ugy teremtek a keménynyaku granatirusok mint a gombák.

A német jelen helyzetét ugy veszi észre, mint a kapuczinus az utolsó farsang után a nagy böjöt.

Drága német, ez a te helyzeted, ez normalis állapotod.

Pillersdorf? — Micsoda himplihampli név ez Pillersdorf... Egy illyen név még oda sem illik a historiába.

Ki képzelné ezen cziczuskának való névről, hogy az a historiában ugy ragyogna, mint valami kis német Napoleon.

Egy Pillersdorf nevű ember héksznsz cancellista lehet, s ezt érzette is a bécsi ifjuság, azért ő kelmét a ministerségből kirestauratiozta.

Most az új minister Doblhof.

A magyar ministerium a szép ujságot egy szép reggel vette, s nagy örömben a hír megünneplésére s a teendői iránti tanácskozások jobb folyása véget, kivételképen a mai napra, két pinttel többet hoztattak.

És már most azt hisszük, hogy Doblhof nem akarja a magyarokat bántani, és hogy Pillersdorfot azért tették el láb alól mert a világszerte kellemes és jánbor táblabírónemzetet egy kicsit meg akarta tanítani.

Vigan van, a ki így gondolkozik, mert Bécsben a magyarok meghódítása: nemzeti kérdés.

Legyen Bécsben absolutismus, vagy republica ott mindörökké első teendő lesz Magyarország meghódítása.

A magyart az egyesült Németországgal lehet békességben s harátságban, de az ostrákkal mióta csak szomszédok, mindig farkasszemet néztek egymással.

Vagy egyik volt meghódítva vagy a másik.

Azért rézsen legyen szemünk és fülünk.

Majd ha Németország egy lesz: akkorára való a jó szomszédtság terve. — Ha Bécs egy birodalomnak fővárosa, már geographiai okok miatt is, minthogy a határszélen fekszik, természetében van a hódítás.

Hanem, hogy ez a hódítás sem olly könnyű mesterség ám. Magyarország nem a cracoi republica, mellyről csak azt kellett egy rossz papírra írni, incorporált, s meg volt minden.

Magyarországot meghódítani dolgokkal jár együtt, s a lajtántuli kelner népek itt a mi földünkön még malheurje is akadhatna.

Például: ha kiütnék a fogát s aztán nem tudna több pakkonét enni, ha bevágnák a torkát s ez által ha egy kis sert akarna inni mielőtt lemenne a gégéjén a fele is kifolyna s kárba menne — vagy ha valamelyik alföldi polgártársunk az öklével beütné az orrukot, s nem tudnának továbbkolni. —

És pedig ha ezeket nem teheti a német — mit tegyen mást? —

Radicalis.

A képviselők házában mai nap előadott műtárgy olyan hosszú volt mint egy drama, mellybe Kecse Péter extáblabíró be szokott menni.

A jegyzőkönyv olvasása után Semberi Imre, a honti ellenzék magasztos érzelmű főnöke szószékre lépett és megható szavakban adván elő a haza aggodalom teljes helyzetét, felhívá a minisztert, hogy nyugtassa meg a kedélyeket, s hogy aztán higgadtan hozzá lehessen látni a munkálatokhoz.

És Deák Ferencz katégorice kimondá, hogy míg a ház szabályai készen nem lesznek, addig semmit sem fog mondani.

Be rossz ha az embernek rossz az emlékező tehetsége. Tegnap minden szabály nélkül a ház 200,000 embert, s 42,000,000 pengő forintot adott — s ma szabály nélkül annyit sem mondhat a minister:

Legyen ön képviselő ur nyugodtan, nincs a török a nyakunkon, addig míg őket meglátja a torony ablából a soroksári harangozó, bu nélkül csinálhat magának szabályokat a ház, mellyeket még a muszkának is meg kell tartania, ha becsületes embernek akar tartatnia.

Ezzel a ház egészen meg lett volna nyugodva, s Deák Ferencznek, nem kellett volna olly nyers tagadó választ adni.

A minister felelete olyan volt, mint a Ludas Matyié, ki nem ismerve Döbrügét azt mondá, hogy biz ő az apja lelkének, sem alább egy kurta forintnál.

Ludas Matyi nem alább egy kurta forintnál, Deák Ferencz nem előbb míg a szabályok megalakítva nincsenek.

Ekkor a jobb oldalról fel állt táblabíró Bernáth József, és gondolván hogy a minister felelete egy radical ellenében még keményebb is lehetett volna, a polló puffok megadását szives volt magára vállalni.

Ah mi örömünk telt benne, midőn a bunkós oppositio ezen rokkant hősét Bernáth Józst a ministerialisok között pillantották meg. Nagy teher emelkedék fel lelkünkől, mert tudtuk, hogy azon párt mellyhez Bernáth tartozik, e kiállhatlan modoru szónok miatt, egyik compromissióból a másikba fog esni.

Igy volt Biharban. Bernáth Józsi a legirtózatosabb Tisza-párti volt, s hogy e párt a népszerűséget elvesztette, Bernátnak köszönhetni.

Ez egyedüli érdeme. Fájdalom később e férfit Tiszával haragba jövéen át csapott liberalisnak, és itt e táborban nagy szerepet vitt, de egyszersmind az oppositiot a megyében exosusá tette.

Nagyon örvendünk, hogy ezen ember végre politikai pályájának végére ért — oda tette magát a helyes, éljen, elfogadjuk kiáltók sorába.

Ma pedig midőn Bernát felállott s kezdett a baloldalra átkiabálni, ott a közepén úgy érzettük magokat, mintha körünk alá gombostűt tűztek volna.

És tudják önök mit mondott Bernát népképviselő? Azt, hogy ne hozogassanak itt fel holmi haszontalanságokat, hanem menjünk át a napi rendre.

Bernát, Bernát nem tudja e ön azt, hogy a centrum emberei közül azok fognak legutoljára hivatalt kapni, kik a ministeriumot olly importunus védelemmel mint a minő az öné volt ma compromittálják.

Isten adjon önnek, Bernát, jókedvet erőt és egészséget, és legyen ön partjának a kétségbeesésig hive — ön Biharban olyan mint Pesten Laffert a hová ön szegődik azon párt mindig megcsokot bukni.

Még tévedésből se jöjjön ön valahogy, a baloldal felé, mert ő szerencsétlenség üvöltő madara.

Itt e sorok írója kényelmesnek tartá kimenni a teremből az üveges csarnok alá, hol baráti s ismerői körében kiszitt egy pár havanait.

Oda bent pedig ezalatt egy óra hosszáig semmi érdekes sem történt. Egy kuknyi éljent sem hallottunk.

Mikorára bejmentünk, a ház arról beszélt angolok legyünk e, vagy francziák. Ezer ördög, ugyan meghökkentünk midőn ezt először hallottuk.

Azonban felvilágosítottánk. A tanácskozáss rendéről volt szó. Némellyek a francia rendszert pártolák mások az angolokét.

Elmondjuk röviden a két rendszer közötti különbség.

Az angol sistema szerint a törvény javaslat háromszor olvastatik fel. — Először midőn egy már jelentett indítványra a ház azt mondja akarja e azt tanácskozásba venni vagy nem. Másodszor midőn a ház választmányá alakulva a javaslatot részletesen s pontonként elfogadja, a harmadik a vég szavazás.

A francia rendszer csak abban különbözik az angoltul, hogy az első szavazás után, a javaslat, sorshuzás után kilencz osztályra csett kamara elébe vitetik, hol minden osztály választ egy, vagy mint kívántatik két megbizottat. E kilencz, vagy illetoleg tizenhatsz megbizott veszi vizsgálat alá a javaslatot.

E bizottság meghallgatja a ministereket, s itt szoktak elmondani nagy titokban a kormány in-debendei.

Természetesen ezen bizottság közzé oppositio-nalis embert az osztályok soha sem választanak — ha csak szerencséből a sors valamelyik osztályba, az oppositio-nalis embereket többségre teszi.

Igy akarják nálunk a házat elrendezni. A ministerium az osztályokban megmondaná saját meaculpaikat, meg lenne viszont az ígélet a jó hiva-

talra, s a comissio ad ollyan tervet a minő a ministeriumnak.

Az ülésben pedig a centrum, köztük a har-sánytorku Bernát és Csiki rá kiáltják hogy maradjon —

Ülés végén a francia rendszer ellenében Nyári Pál nagy hatással szónokolt — a mire vissza fogun't térni.

Az ülés két óra után miután míg vagy huszan felirva valának csendesen eloszlott.

És így a mai napon hoszu előadás volt — ollyan mint a francia színházakban hol három este folytatólag adatik egy drama.

Pest július 13.

A ministerium felső ház mellett nyilatkozott. A képviselők egy nagy része e nyilatkozattal hasonló értelemben van.

Némellyek mert a ministerium véleménye, mások mert meggyőződésük.

Az elsőknek nincs mondanivalónk. Batthyány egy grand seigneur mosolya, Szemere egy szolgabírói graceal teljes mozdulata minden argumentatit haszталanná tesznek. Az utóbbiakhoz szölok.

Tehát önöknek felső ház kell; azonban önök is akarják a másképeni organizálást, mert bizony furcsa dolog mikor Hámtól le az 5 flos erdélyi mágnásig, minden ember csak úgy paczkáztatik a felséges néppel; de felső ház mégis kell.

Mi ennek szükségét nem látjuk.

A felsőház vagy erős, vagy gyenge. Ha erős akkor a népkamarát controlirozza.

Van erre szükség? Lehet szabadabb szellemű a felsőház, bár miképen legyen is organizálva, mint maga a népkamra?

De merülhet fel egy fontosabb kérdés a felső ház talán a nemzetiségre nézve ellenörködik. Előjöhet hogy idegen elem a népkamrában veszélyes pártot képez.

Csak az a kérdés valjon lehetne a felsőházat úgy organizálni hogy illyszerű hivatásának megfeleljen.

Kétlem. Az organizálásba születés és birtok nem jöhetnek szóba. De hát ha a népkamra választja a felső ház tagjai? ...

Akkor az idegen elem is befoly a választásba, valamint akkor is ha, mint némellyek akarják, minden megye választ egy képviselőt s ekkép alakul a felső ház. Democraticus intézvényekkel nem organizálhatni olly felsőházat melly kiválólag egy nemzetiség védbástya legyen.

Hátha a felsőház gyenge? akkor a teendő jobban megfontolására szolgálna. Ezt azonban a népkamara miden felsőház nélkül elérheti a bu-reaukkal s néhány ház szabállyal.

Mind ezen okok a felső ház ellen bizonyítanak.

Hisszük hogy a ministerium minden táblabíró-sága mellett átlátja, hogy a felső ház nem szükséges; de hiába, ő azt mégis pártolja azon oknál fogva, melly minden tetteiben vezérli: félelemből.

Ő mindegyik mágnásba egy reactionariust lát mindegyik papba egy méregkeverőt.

Egyébiránt ez iránti törvényjavallatát elvárjuk s akkor bővebben kifejtendjük nézeteinket.

Bethlen Miklós.

Megint egy Chykismus.

Közlünk itt mulatság végett egyet azon ellenünk intézett számtalan megtámadások közül, mellyek naponként hozzánk érkeznek.

Pálfi Jánosnak Martius Tizenötödike lap szerkesztőnek nyilvános utra szóló.

Neczpall 22 julius 1848.

Pesten létező kezemhez került egy czudar pálinka, s sör asztaloknál szedett ujságok Martius 15-dike cigere alatti koholmányá- ezen haza vesztére számoló szentségtelen törekvisek felhevült vérem hitelte velem, hogy csak elfajult magyarvérd, mostani ingadozó létünkre, nagyobb bonyolódásba rombolást tervező — csak emberi nemet öldöző Metternich rendszerét követő bécsi ármánynak — darás fészket szurkalandó szentes zsoldossa — untalanul rohanhat — legtisztább jellemű, parlagi alapotba létező haza boldogításával firriusban küzdő ministerium tagját minden ok nélkül lemocskolni — senki sem tagadhattya szabad alkotmányos országban az opposito lételem szükségességét — de ez csak törvénytelen eljárást, önyként, hirtelensiget kancsukázzon — borzadva írom le azon végső ítéletet — hogy e hazán kívül magyarnak nincsen helye — ön ab-ból mint izgató vész harangjával a derék magyart kiűzni szándékozik, mert egyetlen egy, a haza boldogság céljához vezető utat — az egyetértést a kormányzóknak ellen hintett bizalmatlanság által lerombolni igyekszik; kérdem, mit akar az oktalan, durva, és könyveműen lemocskoló ministerium kormányzása ellenszört kifejezésekkel elérni? talán nép bálványait lenépesétni? ön lapjával a legjobb szándoku fiatalságot is tévutakra, a vak s tudatlan nyers erőt számáthatlan kicsapongásokra vezetendi — hogy gaz rendbontók hazánk legnagyobb ellenségei in turbido céljokat elérhessék — ez Marcius 15-dike lapnak terve — most felszólítom ön östéntességét mit tenne minden szép elmi tehetségeivel, ha valaki veszendőbe lévő nagy kiterjedésű, rahlok és gyujtogatók által majd elpusztított jószágát aránylagos segítség nélkül átadna, hogy kis idő alatt virágzó állapotra, és nagy kiterjedése mellett anyagi természetére szerint hogy haszonra emelje — ön mint tiszta jellemű szent szándókú lélekkel siet ezen nagy feladatot létre hozni — de legjelesb törekviseit, s legcélszerűbb igyekezetét gazember szomszédjai, és általok megvesztegetett alatvaloi minden pilanaton kigondolható gátokkal semmivé tenni törekednék — még is átadó ura goromba és barádotlan kifejezésekkel, esztelen eljárását szemére hányván legforróbb és bölcs intézkedéseit, ily módon hálálna meg — kérem mit tenne? tudom felrugna — de nagy lelki erősalány szunyog csépkedése még sem vősi fel, ambár közönségesen azokat széttépni természetes részemről kinek a haza boldogsága szévéen fekszik a ministerium bölcs eljárásába csak egy hibát

találok: hogy ön és Petőfi ficzkádozó ész éretlen fakadasait nyugalom díjjal érdemesíteni elmulasztották. — Egyébiránt fordítsa szép elmi tehetségeit honunkba létező divergentiáj egybe oladására, hogy testvéri szeretettel átkarolva, tiszta lélekkel haza javára és virágzására öszvegbe munkalkodjunk mire isteni áldás minden hazait serkencsen ohajtya

Justh Dienes.

A b. p. hradó f. é. julius 8-diki 882-dik számában egy cikk jelent meg: „Nógrádban a követválasztás,” czimvel, s „egy pesti utazó” aláírással. — Ezen cikkben páratlan gorombasággal én is megtámadatom. —

Arra szerzőéhez hasonló modorban journalok utján válaszolni, nem az én gyomromhoz való; én nem az ő szótárából tanultam a nyelvet, nem azon iskolában, mellyben ő, az élet szokásait. —

Gondolom azonban felőle, hogy férfi, azért követelem tőle, hogy f. é. julius 31-ikeig (nehogy időróvidségi kifogásra adjak alkalmat) polgári nevét hozzám irandó, magánlevele által fedezze fel, hogy őt annak ren-le szerint számadásra vonhassam. — Bécs julius 11-kén 1848. —

Szontagh Pál,
Stadt Goldschmidgasse
Nro 592.

Mákvirágok,

— A főrendi ház — alias Muzeum — előtt minden reggel toborzás tartatik. Sokak megnyugtatására, kik a hon védelmére fegyvert fogn ugyan készek, de a hely gyanussága miatt kételkednek felcsapni — fel vagyunk hatalmazva kijelenteni, miként e toborzás valósággal a hon védelmére s nem a felsőházi tagságra tartatik, mit annyival inkább elhihetni, mivelhogy ez utolsóra nagyon illik a vers, melly szerint

„Mégfogják a szegény legényt kötéllel“.

— A zöldfa utcai lakosok ezenel felszólítják általunk a rendőrséget, az utza két végének hermetice való elzáratása iránt, nehogy azon jó illatból, melly vasárnap óta az utca közepén conservativ tepsedésben heverő döglött ebnek az ő fenséges kigözölgéséből részökre jut — más utcabeli szerencsés halandók is osztályrészt nyerjenek.

— Ugy látszik, hogy a néhai erdély leginkább felfogta mind a hon fenyegető veszélyek nagyságát, mind pedig az eddigi kormány — politica haszonvehetelenségét, mert látván, hogy e táblabíró világbeli emberekkel mire sem mehetünk, két Más világ it küldött képviselőink táborába.

— Bernáth József bihari követ szivére vette, hogy a ház tegnapi elosztásának okául a dolgozni nem akarás hozatott fel. Már ha a ház nem vétkes úgy Bernáth József beszéje meghalgtatása által poenitentiát állott ki jövőndő büneieért, ha pedig

csakugyan vétkes úgy eléggé büntetve van. — Egyébiránt a követ ur szonoklata a házat a legkedélyesebb conservatióba ringatá, minek ő magacsak leginkább örülhetett, mert így legalább azt is gondolhatni beszédéről, hogy abban igen sok okos dolog lehetett; míg ha zaj nem lett volna — Huglinak diploma birhatási lehetősége is elveszendé.

— Egy mordialis kinézésű képviselő a haza veszedelméről csak a ház szabályai szerint akar tanácskozni; és ez igen helyes. Halljuk, hogyha a szabályok megszületnek, jobb oldali padokról imditvány fog tétetni, melly szerint a haza veszedelméről csak délelőtti 11 óra és 20 perczkor s csak fekete szakállas, bukna le-hessen tanácskozni, kik parlamentaris ökölt mutatni is tudnak, ha kell s jól értenek farkas szemet nézni.

— A képviselői tábla elő teremében több mosdo talak és vizkancsok vannak. Azt beszélik, hogy a hétfőn délutáni ülés után a terem szolgálak nem győztek elég vizet hozni; s a nemzeti gyűlés országos mosonéjának 10 egyénnel többet kelle fogadni az ezen alkalommal beszennyezett törülközők kimosatására. Némelly kendőn egy pár ösmerekes ököl portaitja duplicázva volt kivihető.

— A főrendi tábla nem tart üléseket. Szoktatja magát a halál eszméjéhez.

— A nemzeti uszodába egy olasz holt belc, ki egyébiránt igen jól tudott uszni. Némellyek tudni akarják, hogy a haláleset szándokos volt, s e véjemenyt azzal indokolják, hogy a szerencsétlennek kabátja zsebében a — Budapesti Hradó egyik száma találtatott; mások pedig azt hiszik hogy követi conferentiában, volt és Repeczki háta megett állott, midőn ez tüdőit hatalmasan dolgoztatá.

— A sétányon álványt készítenek a zenészek számáral Azt hiszik a hamisak, hogy ha magosról terjed lefelé a heng, a kixoreket kevésbé fogjuk észrevenni, de annál többet adni a kottára. Nagy politicusok a kopék.

— Kossuth Hirlapjának hirdetései közt következő áll:

Lóeladás.

Pest városa hatóságának rendes közgyűlései hetenként csütörtökön, s ha ez ünnep lenne, pénteken fognak tartatni stb. stb. Pest városának jul. 1-én tartott közgyűléséből.

Horváth Károly
főjegyző.

Auch nicht übel. Ez emléztet minket egy méltó pendant-ra, melly a mártiusi hirdetések közt jelent meg, s melly szerint, Emich Gusztáv könyvkereskedésiben egy egész birka nyáj volt eladó.

— Különösen vannak ezek a mi képviselőink a szószekekkel. Némellyik úgy fél tőle mint az ördög a töménytől, másik úgy bűse van szerelmesedve mint a falusi lány a piros csizmába. Az igazság ügyminister sem nagy barátja a szószekeknek, legalább még nem láttuk rajta, bár már hosszasan is beszélt Meglehet ugyan, hogy míg a ház rendszabályai niacsenek megállítva azt napi renden kivülinek lenni hiszi.

Csernátoni.

HIRDETÉSEK.

Az előző vizsgálat által elnyomott, s most Lip-
csehől megkerült

„Országgyűlés 1847“

czímű röpirat,
jul. 17-én jövő hétfőn,
Hekenaszt könyvtárosnál kapható lesz.
Ára 10. kr.

Megjelent röpiratok !

A falusi notárius
és jobbágy polgártársak.

A földesur és szolgabíró.

A zsidó és követ.

Kaphatók Pesten Müller Adolf és Gyula, Emich
Gusztáv és Magyar Mihál könyvkereskedő polgár-
társaknál és Budán a hidfoknál lévő könyvke-
reskedésében.

Szivarok.

Legjobb minőségű fumei, bel és külföldi ju-
tányos szivarok a „Fiume városhoz“ címzett do-
hánykereskedésben kaphatók. — Lipótváros, 3
koronautca, Kerntéle hámban 102 sz.

Eggenberger és Emich

könyvkereskedésben kapható.

A Nagy Somló hegyről, Vásárról Somló Vá-
sárhelyről; heyzeti, történeti, természeti, gazda-
sági s költészeti tekintetben. Cseresnyés Sándor
Veszprém megye első tisztifőorvosa által.

Egy könyomattal ára 40 p. kr.

Jelentés.

A színháztér szomszédságában, harminczad
utcában 114. szám alatti házban „a kőbányai
borforráshoz“ czimzet vendéglőben ebéd- és va-
csorát jutányos áron lehet kapni.

Kilián s társánál Pesten

a váci utcában Parhfrieder házban, épen most
jelent meg és minden hiteles könyvtárosnál
kapható :

A

Pecsovicsok

utolsó fortély.

8-rét füzve 20 kr. pp.

Magyar köz-zépp-vasut.

Naponkinti indulások 1848-dik Majus

20-tól Augusztus végeig.

A t. cz. utazók kéretnek, sziveskedjenek
egyalább egy negyed órával az elindulás előtt a
pályaudvarában megjelenni.

Pestről Szolnok felé személyvonat reggeli 6 órak.

„ „ tehervonat délben 11 ó. 45 p.

„ „ személyvonat délután 2 óra.

Szolnokról Pestre. Tehervonat reggeli 3 óra 45
perc.

„ „ Személyvonat reggeli 6 óra
25 perczkor.

„ „ Személyvonat délután 2 óra
15 perczkor.

Pestről Váczfelé reggel 6 óra 30 percz.

„ „ délután 2 óra 30 „

„ „ „ 5 „ 30 „

Váczról Pestfelé reggel 8 órakor

„ „ délután 4 „

„ „ „ 7 „

A magyar középponti vasut
igazgatósága által.

I. Epistola.

Szidor Ferkó földim és polgártársamhoz.

Galgóczi, Jullusban 1848.

Drága Feri!

Mint hallom téged is megcsipett az a pokol-
szülte verificatio.

Hja, a ki másnak tinaján szánt annak görbe
lesz a barázdája.

Ha a rántás mégé kozmás lesz az étel.

A ki magosra hág, nagyot bukik.

Műndezeket te ugyan nem érted de annál
jobban érzed.

Furcsa gondolat is lehetett Frideczky János
ellen mint aspirans fellépned.

Lásd kedves Ferim, nekem nagy eminentiam
van a hungaricából, de azért még sem léptem
volna fel Frideczki ellen.

De mind eddig derék fakereskedő, gazdag
házbirtokos, sőt nem rég még Galgócznak igen
tisztelt bírása is valál.

De más a tutaj, más az országhormányzat;
más egy hazát, más egy országot igazgatni; más
Galgóczon a törvényeket végre hajtani, más azo-
kat Budapesten alkotni.

Azt mondja a magyar példabeszéd, hogy ol-
csó husnak híg a leve; te drága hus vagy, mert
megválasztatásod polgárvérbe került és mégis...

Barátid azzal izgaták tót polgártársainkat
Frideczki ellen, hogy ő ur, nemes, szolgabíró,
pedig te is mindig nagyot és nagyba szoktál ját-
szani.

De némileg mégis igazuk volt választóiknak,
mert rólad bizonyosan feltehetik hogy te nem
fogsz a nemesek mellett szonokolni.

Szerettem volna is politikai hitvallásodat hal-
lani. —

Ah ha meggondolom, hogy olly ember mint
te, elkezdene a horvát kérdéstről a pénz és katona
ügyekről, az oláh revolutióról a két házról s több
effélékről vitalkozni, az angyalát! be nevetnék.

Azonban várjuk el Kubicza polgártársunk
vizsgálatának eredményét, addig is ha epistolá-
mat nem érted, ne koptasd sokat azt a vocabula-
riumat, mert felszólításodra lefordítandom a po-
zsonyi tót ujságban.

Egy nem választó földid.

Megjelenik e lap MINDEN ESTE. Előfizethetni e lapra Pesten a Lukács László
nyomdájában (Országuton Kunewalder házban). — A vidéken a postahivatalok-
nál. EGYES SZÁM ára 3 kr. pp.